

[Birgith Mogensen]

af socialdemokratiet tilsigtede formål. Bortset fra børnemishandling, hvor jeg gerne ser strengere strafsanktioner og en større opmærksomhedsevne hos lærere, læger og andre personer og instanser, som har med børn at gøre, mener jeg, at der er behov for en mere effektiv forældreoplysning med hensyn til børneopdragelse.

Det er ad denne vej, vi yderligere vil kunne forebygge forældrenes urimelige straffeaktioner over for børn og unge. Hele pressen inklusive radio og TV vil kunne foranledige en kraftig reduktion af skadelige sanktioner over for børn. Hvad med et TV-børne-OBS i den bedste sendetid lørdage og/eller søndage?

Naturligvis er CD modstander af, at det offentlige forstyrrer privatlivets fred ved at lovgive mere end nødvendigt på dette område. Derfor må vi sige nej tak til L 192.

Lenger (VS):

Det er ikke længere siden end i går, at folketinget diskuterede en redegørelse fra indenrigsministeren om medicinsk teknik, og i denne redegørelse fastslog indenrigsministeren, at det er samfundets opgave at værne om de svage, og at jo svagere de enkelte individer er, jo stærkere er samfundets forpligtelse til at værne om dem.

Netop børnene hører jo til de svageste individer i vores samfund, og derfor kan jeg ikke acceptere den snak, der har været i dag om, at dette er familiens indre anliggender, og at dem skal man ikke blande sig i. Jeg er langt mere enig i den holdning, der lå i indenrigsministerens redegørelse i går om medicinsk teknik, at det er samfundets pligt at værne om de svageste.

VS har flere gange stillet forslag om at afskaffe revselsesretten, og derfor kan det ikke komme bag på nogen, at vi er meget positive over for socialdemokratiets forslag. Måske kommer det i stedet bag på en og anden, at vores positive holdning ikke er uden forbehold, men det skal jeg komme tilbage til.

Lad mig først sige, at når socialdemokratiet tilsyneladende ikke har villet stemme for revselsesrettens afskaffelse i VS' udformning, generer det ikke os i stedet at stemme for et socialdemokratisk forslag. Det er trods alt sagen, det kommer an på, hvis dette forslag

vel at mærke er godt nok, og her har vi et par forbehold. Der er nemlig to meget vigtige pointer, som vi lægger stor vægt på, og som socialdemokratiet hverken har med eller har berørt i forbindelse med forslaget. Jeg håber, det er en forglemmelse.

For det første har vi altid lagt umådelig stor vægt på, at en afskaffelse af revselsesretten ikke må indebære en udvidelse af det strafbares område, og selv om de borgerlige partiers ordførere med fru Birthe Rønn Hornbech i spidsen adskillige gange har skudt os i skoene, at vi ville en udvidelse af det strafbares område, så er dette ikke rigtigt. Det er lidt svært at se, hvad socialdemokraterne har tænkt sig med hensyn til strafmulighederne, men bemærkningerne kan godt læses, som om de har tænkt sig at udvide det strafbares område. Hvis det er tilfældet, vil jeg meget bede om, at man får sagt det modsatte, om ikke andet så i udvalgsbetænkningen.

Vi risikerer at komme fra asken og i ilden, hvis vi forsøger at belægge fortsat revselse med straffeforanstaltninger, og her tænker vi på, at nok skal revselsesretten afskaffes, men vi må også se på, hvad det er for situationer, der fører til revselse af eller vold mod børn, og det er meget ofte situationer, hvor en familie i forvejen er presset eller har problemer af mange forskellige grunde. Hvis vi så oven i disse problemer lægger en straf mod en af forældrene eller dem begge, har vi i stedet øget risikoen for yderligere problemer, yderligere revselse og yderligere vold. Derfor er midlet ikke at udvide det strafbares område. Den familie, der kommer ud for en dom i forbindelse med de problemer, man har i forvejen, har i virkeligheden fået det dårligere.

For os er afskaffelse af revselsesretten først og fremmest et spørgsmål om holdningsændring og holdningspåvirkning. Dette tager tid, men i sidste instans er det nok den eneste stabile og solide måde at afskaffe revselsesretten på.

Hr. Leif Hermann har i sit indlæg nævnt en række eksempler på, at der findes en lang række andre holdningsprægede bestemmelser i den danske lovgivning, og jeg vil godt tilføje en enkelt, som jeg vil sammenligne en lov om afskaffelse af revselsesretten med, nemlig de forbud mod forskellige former for diskrimination, som folketinget har indført. Der er